

MENCIONS ANT. 1070: venda d'un alou «infra te. de Llobera, in lo. q. d. a Torre de Ermeniscllo --- afr. Or. in ipsa Espelta, Mer. in *Paracampo*, Occ. in ipsa Serra, Circ. de Ermeriga---» (Arx. Sols.); 1071: una testadora concedeix a S. Ma. *Celsone* --- terras --- infra te. de *Paracampos* --- et reliquo Ste. Marie de *Paracampos* et ad Sti. Petri *Lobera*; --- ipsas mansiones de *Pera-camps* dimitto ---» (ibid.); 1084: Arnallus Bonifilii don. Ste. Me. Sedis Urg.--- castro quod nuncupant *Paracampos* --- afr. Or. in te. qui est inter *Lobera* et *Paracampos* --- Mer. in *ipso Vime*, vel in te. qui est inter *Paracampos* et *Lobera* --- Occ. ipso rivo q. discurrit inter castrum de *Miravé* et de *Peracamps* [sic]» (ibid.); 1097: «--- Miravé --- *Para Camps*--- Loberola --- Madrona --- Clerano» (ibid.)

No tinc nota precisa de la grafia del nom en un altre doc. de 1092 que hi vaig llegir, ni en un de 1183, referent a Llobera i a aquest llogaret en CCandi (*Mi.Hi.Ca.* II, 68); 1359: *Peracamps* (*CoDoACA* XII, 58).

En conclusió hi ha *Paracamps* (o *-mpos*), amb *Pa-* en totes i cada una de les 8 mencions, des de 1071 a 1097, amb una sola excepció en el doc. de 1084, desmentida per les altres tres (*Par-*) del mateix doc.; és sols després, des de 1359, que s'introdueix la pron. moderna *Pera-*, deguda a l'analogia dels innombrables NLL en *Pera-* de *petra* (art. precedent) i dels NPP compostos com *Pere Comes*, *Pere Carrera* etc. de PETRUS.

ETIM. Nom que explica bé a base de la naturalesa molt agrícola de la rodalia: PARARE AGROS o PARARE CAMPOS. Es degué pendre ací en el sentit de 'llaurar-los, femar-los, entrecavar i regar': operacions que comprenen també la de 'preparar-los per a la sembra'. Els volts de *Peracamps* formen una plana alta, més apta per als cereals que les comes humides de l'E. i de l'O. i que les serres més altes i trencades que hi sorgeixen al Nord i al Sud. Era, doncs, en contrast amb aqueixos rodals veïns que aquests planells foren invocats amb l'exhortació: *para-camps!*; tipus formatiu toponímic —imperatiu + complement— ben conegut en NLL connexos com *Mira-vé!* *Guarda-si-venen*, *Venta-farina*, *Pela-folls*, *Para-coll* ('para compte no et trenquessis el coll'), que hem anat explicant en successius articles. S'ha notat que el primer cop (a. 1070) és simplement *Para-campo* (en sing.): 'prepara'l, au, (aquest bon camp)'; i en aquest mateix doc., l'afr. del costat és amb «ipsa Espelta»: una terra tan bona, que s'hi feia la bella espelta del més ros forment.

PERCANELA, -ANELLA

Apleguem ací uns NLL muntanyencs, que semblen compostos alterats de *Pera* o *peira*, variants de

PEDRA.

1) A Andorra, bordes, coma i muntanya, dependents del te. de La Maçana, damunt d'Arinsal. El mapa del Consell (1975) marca *Percanella* com un extens paratge des del Pic de 2485 alt., gran vessant que en davalla fins damunt d'Arinsal. També Marcel Chevalier, en el mapa i en la monografia *L'Andorre*, escriu *Percanella*: borda, Coma i Pic de P., entre *Arinsal* i *Cortinada*; i igual escrivia ja Anyós (a. 1838): *la Coma* i *Puig de Percanella*. També però, hi ha hagut una pron. amb *l* Pic de *Percanella* en el mapa fr. del Min. Int. o el de C.A.Tortas (*Pir. Ct. Cerd.*), i jo ho devia trobar el 1953 de les dues maneres (: escric *-ela* i *-ella* en el *E.T.C.* II, 37).

2) Amb variant, el nom es repeteix a l'Alt Pallars: allí amb *-ella* i amb una variant inicial; oït «a *perikanéja*» (XXI, 119); és l'extrem o cantell Est del gros Serrat de *Serrabana*, que va a caure damunt del poble d'Estac (el qual es troba 2 k. damunt i a la dr. de la N. Pallaresa, i uns 6 al SO. de Sort).

ETIM. Amb poca esperança de trobar més inf. de llocs tan remots i muntanyencs, la naturalesa dels llocs no deixa gaire vacil·lació sobre el punt essencial: essent, tots dos, cantells de serra rocosa, ha de ser format amb *pera* i *peira* variants de *pedra* 'roca' PETRA. Notem la pron. *peri* amb *è* oberta en el (2) que està dient-nos que hom ho sent com un compost de *peira*; en efecte, ja hem vist que *Peranera* (cf. l'art. *Pera-*) es pronuncia *Piranera* en el cas de Vall Ferrera que és quasi a la mateixa vall que Estac: allí *peiranera* reduït a *piranera*, ací *Peirac* reduït a *Pèric-anella*. Amb una reducció ben semblant, un altre compost de *peira* a la mateixa Vall Ferrera: Planell de *Perissierra*, dalt de la serra de l'obaga, damunt Ainet de Besan (XXI, 176); amb la diftongació de *È* que exemplifico en *E.T.C.* I, 134.

Per al 2n. membre del nom estudiat, altres compostos de PETRA (*Peralba* etc.) fan pensar que sigui un adjectiu significant 'blanc' o 'blanquinós' PETRA CANA (*canus* 'cabell-blancanut') o CANDIDUS 'ben blanc'.¹ Si fos *-canella* com en el nom pallarès aniria bé un diminutiu en *-ELLA*, però *-ela* predomina en l'andorrà. Com que no pot ser CANDÈLA (que és cosa de claror o cremar i no escau a pedra) ens veiem consignats al dim. CANDĪDŪLUS, -ŪLA. Ara bé, això és realment possible: l'usaren Ciceró, Prudenci, Arnobi etc. amb el sentit 'd'un blanc agradable'. PETRA CAN(D)ĪDŪLA passant per *p. kanella* donaria ací *p. kanela*, allí *kanella* > *kanéja*. Recordem *Canejan*, poble aranès, de CANDIDIANUM.

Acabo amb dos noms menors valencians, corollari més problemàtic, sols que tenen inicial ben pariona: *Lo Percans*, en el Maestrat, pda. menor del te. de Cervera (XXVIII, 123.1). Doncs, potser també PETRIS CANDĪDIS 'a les roques blanques?' *Pericantó* pda. de l'interior del Migjorn valencià, te. Castell de Castells